

[Bernhard Baunsgaard]

på knallert. Og det er nok også en vanskelighed i en moderne tid.

Så kommer der i det socialdemokratiske forslag noget om hurtigere sagsbehandling, og i den forbindelse har ministeren også nogle udspil, som vi jo allerede har haft lejlighed til at udtale os om på andet sted, og jeg er meget interesseret i at få drøftet dette. Men så siger socialdemokraterne: der må gennemføres en udvidet adgang til varetægtsfængsling i voldssager. Jeg kan ikke se, hvad det er, man skal udvide dér, hvis man ikke skal overtræde de internationale konventioner eller angribe selve retsstatens princip: at folk er uskyldige, indtil de er dømt. Der er ingen, der bliver bedre af at sidde i fængsel. Det er aldrig lykkedes at påpege bare ét eneste tilfælde. Foreløbig kan vi ikke finde nogen anden måde, og derfor er det en nødvendig måde at reagere fra samfundets side på over for forbrydere og dem, der overtræder vore regler og love, men der er ingen, der bliver bedre af det.

Så stiller man meget interessant det spørgsmål, om vi ikke kan bruge varetægts-surrogater. Det vil jeg meget gerne drøfte, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge justitsministeren, om det allerede nu er muligt at løfte sløret lidt for, hvad der egentlig skal ske, og hvilke udspil regeringen har på det møde, der er aftalt om at bruge varetægtsurrogat specielt over for de helt unge.

Det var nogle af de væsentligste ting, men jeg synes også, det socialdemokratiske forslag bør have en grundig behandling i udvalget, for der er bestemt rørt ved vigtige tanker dér. Det må være det helt essentielle at få borgerne til at forstå og acceptere de love og regler, vi har, og udvidelsen af det kriminalpræventive og gøre mere ud af, at de unge skal have fornuftige muligheder for beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger til mig, der kalder mig på talerstolen. Jeg må fastholde, at der ikke er tale om, at jeg gør og siger ét her i folketinget og gør og siger noget andet, når vi er til Europarådsmøder i Strasbourg og i Paris og i retsudvalget i Europarådet.

Lad mig komme med et par bemærkninger om baggrunden for, at jeg taler for justitsministerens forslag om retshåndhævelsesarresten. Jeg mener ikke, og jeg forventer heller ikke, at danske domstole vil begynde at anvende lovforslaget, hvis det vedtages, til at fastholde folk, der skal 30 dage i fængsel. De strafferammer, der tales om i de paragraffer, som der henvises til i det foreslåede, nemlig § 762, stk. 3, nr. 2, har en strafferamme på fængsel i op til seks år, og der tales om skærpende omstændigheder, og deri ligger, at der er nogle af straffene, der kan gå op til otte år. Så det er ganske alvorlige forbrydelser og ganske alvorlige straffe, der her er tale om, hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg går ud fra, at de danske domstole også vil lægge sig de internationale forpligtelser på sinde, som vi har. Vi har ikke automatisk her i folketinget sagt, at nu skal man bare begynde at retshåndhæve, arrestere og holde folk i fængsel på det rene ingenting.

Et sidste ord: den konvention, som hr. Bernhard Baunsgaard henviser til, er fra 1965, og dér taler man om seks års fængsel. Der er sket en udvikling på det område, sådan at seks års fængsel dengang ikke svarer til seks års fængsel i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

To ting til hr. Bernhard Baunsgaard, som sagde, at han glædede sig over, at det nu endelig lykkedes at få socialdemokraterne til at støtte det kriminalpræventive råd, og at det var svært, mens vi havde regeringsmagten. Det er jo en melodi, vi hører en gang imellem, men det bliver den ikke rigtigere af. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard havde set efter i finansloven, ville han have set, at vi forøgede bevillingerne i 1981 til det kriminalpræventive råd ganske væsentligt. Nu var rådets bevillinger ikke så store i forvejen, men så vidt jeg husker, var det en 30-40 pct.s forøgelse, og det er dog ganske meget. Det skete som et led i en fortsat planlægning af en forøgelse af rådets aktivitet, men naturligvis i takt med rådets muligheder for at kunne bruge bevillingerne på en fornuftig måde, og det er baggrunden for, at vi er skuffede over, at den nuværende regering ikke har fortsat denne forøgelse af rådets indsatsmulighed,